

Có hai vợ chồng kia thấy mình suốt mấy năm qua quá buồn rầu, không có thì giờ nghỉ ngơi, cũng không có thì giờ cho con cái, nên đến hè này sẽ nghỉ làm hai tuần để đưa gia đình đi chơi. Hai vợ chồng đều đồng ý là mình cần nghỉ, nhưng khi bàn đến chuyện nghỉ đi đâu, làm gì, thì lại không đồng ý với nhau.

Ông chồng muốn đi cắm trại, bà vợ muốn đi thăm cha mẹ. Bà vợ nói rằng đưa các con đi thăm ông bà để có một công hai chuyện, vừa nghỉ ngơi vừa thăm các cụ, sẽ khi khác không có dịp đi thăm. Ông chồng không đồng ý. Ông nói rằng khi nào cần thăm thì đi thăm, còn nghỉ ngay nghỉ hè là của gia đình, đừng gộp chung hai việc vào với nhau.

Ông cũng phàn nàn là đi thăm gia đình không nghỉ ngơi được vì nhà lúc nào cũng đông đúc, ồn ào. Ông lại còn phải nghỉ hàng giờ để nghe ông bà kể chuyện cũ. Không nghỉ được, mà lại còn đi đó bà vợ ông phải lo nấu nướng, phải giữ quy tắc như nan đề giữa bố mẹ và các em nên hai vợ chồng không có thì giờ riêng với nhau. Cuối cùng, ông chồng nhất quyết là ông chỉ muốn đưa gia đình đến một nơi mát mẻ, yên tĩnh để cắm trại. Đi với ông đó mới thật là nghỉ hè.

Bà vợ không đồng ý. Bà nói rằng mẹ lại gia đình đi cắm trại bà phải lo lường quá nhiều nên thêm một chút chồng nghỉ ngơi gì chứ. Bà phải chuần bó quần áo, thức ăn cho suốt mấy tuần, rồi còn phải đem đồ đạc thu xếp men và đi dùng cho mọi người. Họ đi càng xa và càng lâu thì bà càng thêm mệt vì phải tính toán và chuần bó quá nhiều thứ. Đã thế, mỗi khi đi cắm trại với, bà thường hay bị bệnh vì ở ngoài trời thiêu đốt, bị mất ngủ vì ồn ào, v.v... Theo ý bà, cách nghỉ hè thoải mái và ít tốn kém nhất là đi thăm gia đình.

Hai vợ chồng người nào cũng cho ý của mình là đúng nên không ai nghe theo ý của ai. Cuối cùng, chuyện nghỉ hè vừa mới tính đã phải hủy bỏ!

Trong đời sống vợ chồng, chúng ta luôn phải đi đến với những quy tắc để chung, liên lạc nhau. Vì vợ chồng có cái nhìn khác nhau, nhu cầu và sở thích khác nhau nên thường có những ý kiến khác nhau. Trong trường hợp đó, chúng ta phải quyết định như thế nào và theo ý của người nào để tránh bất hòa hay phiền giận nhau? Đây là lúc chúng ta cần đến tinh thần vắng phàm. Nhưng ai vắng phàm?

Chúng ta thường nghe câu: “Phu xướng phụ tùy”, nghĩa là chồng nói vợ nghe. Nhưng còn khi vợ nói thì sao? Nếu lúc nào và trong việc gì vợ cũng phải nghe lời chồng, còn chồng không phải nghe vợ thì gia đình có thể hạnh phúc không? Có thể nói, không một phong tục, văn hóa hay sách vở nào của con người dạy chúng ta rằng tiêu chuẩn sống cao đẹp và thực tế nhất của tiêu chuẩn của Kinh Thánh. Vì thế chúng ta sẽ nhìn vào lời Kinh Thánh dạy để biết về chồng phải có xướng với nhau như thế nào để đời sống được hạnh phúc.

Thực tế mà nói, bí quyết để có một đời sống bình an và hạnh phúc gồm có ba bước để nên giống như sau:

1 Tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu và dâng cuộc đời cho Chúa làm Chồng.

2 Đọc và học Kinh Thánh để biết rằng nguyên tắc sống dựa vào Chúa dạy.

3 Thực hành Lời Chúa dạy, sống với người chung quanh trong tinh thần khiêm nhường, yêu thương và nghĩ đến phúc lợi của nhau.

Khi chúng ta đặt lòng tin nơi Chúa, học lời Chúa trong Kinh Thánh và sẵn sàng vâng theo Lời Chúa dạy, Chúa sẽ giúp chúng ta áp dụng những lời dạy cao đẹp đó vào đời sống. Lúc đó đời sống chúng ta sẽ thay đổi. Chúng ta sẽ kinh nghiệm được niềm vui, bình an và hạnh phúc, dù trong hoàn cảnh nào. Chúa Cứu Thế dạy: “Trước hết, hãy tìm kiếm Nước Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các điều kiện khác nữa” (Ma-thi-ơ 6:33). “Mọi điều tốt đẹp” thực là tất cả những nhu cầu trong đời sống.

Kính sợ Chúa mà vâng phục nhau

Trong thời gian cho các tín hữu tại thành Ê-phê-sô, sứ đồ Phao-lô viết: “Vả, hãy giữ cho khéo và cách ăn ở của anh em, đừng như mình như người đời đời, như người khôn ngoan.” Môt trong những cách của kẻ khôn ngoan mà thánh Phao-lô nêu tiếp theo đó là: “Hãy kính sợ Chúa Cứu Thế mà VÂNG PHẠC NHAU” (Ê-phê-sô 5:15, 21).

Trong gia đình, khi vợ chồng kính sợ Chúa mà vâng phục nhau có nghĩa là chồng nói và vợ nghe và vợ nói chồng nghe. Chúng ta đều biết câu: “Thuận vợ thuận chồng tát biển Đông cũng cạn.” Đây là điều ai cũng biết nhưng có mấy ai áp dụng được. Vợ là con người ích kỷ, lúc nào chúng ta cũng thấy ý của mình là hay, là đúng, và muốn người khác nghe theo, chứ ít có ai sẵn sàng nghe theo ý người khác. Trong gia đình, thường thì vợ không muốn nghe lời chồng mà chồng cũng bỏ ngoài tai ý kiến hay lời nói của vợ. Chính vì vợ chồng thi đua tinh thần vâng phục lẫn nhau mà nhiều gia đình có những nan đề không giải quyết được.

Ý nghĩa của vâng phục

Về tinh thần vâng phục trong hôn nhân, Thánh Kinh dạy: “Hỡi kẻ làm vợ, phải vâng phục chồng như mình như vâng phục Chúa; vì chồng là đầu vợ, khác nào Chúa Cứu Thế là đầu Hội Thánh, Hỡi Thánh là thân thể Ngài, và Ngài là Chúa của Hội Thánh. Vậy vậy, như Hội Thánh phải dè dặt Chúa Cứu Thế, thì đàn bà cũng phải phải dè dặt quy phục chồng như mình trong mối sỡ” (Ê-phê-sô 5:22-24).

Có lẽ các ông rất thích lời dạy này của Thánh Kinh, vì Chúa tuyên rõ ràng rằng, “vợ phải vâng phục chồng trong mối sỡ.” Có ông chồng kia, khi biết câu Kinh Thánh này thì nói với vợ: “Bà thấy chưa, Chúa biết bà phải vâng phục tôi trong mối sỡ, vì vậy bà đừng có cãi lại tôi nữa.” Tuy nhiên, không phải vì Chúa phán “vợ phải vâng phục chồng” nên các ông có toàn quyền trên vợ, muốn sai bõ hay đòi hỏi gì cũng được. Vì Lời Chúa cũng dạy: “Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình như Chúa Cứu Thế đã yêu Hội Thánh, phó chính mình vì Hội Thánh” (Ê-phê-sô 5:25).

Chúa Cứu Thế không bao giờ đòi hỏi Hội Thánh, tức là người tin Chúa, phải vâng phục Ngài một cách vô lý. Chồng hèn như Chúa không bõ chúng ta làm những điều sai quấy hay những điều quá sức mình. Chúa cũng không đòi hỏi Hội Thánh phải vâng phục Chúa để thỏa đáp những yêu cầu ích kỷ của Ngài. Trái lại, Chúa muốn chúng ta vâng phục Ngài trong những điều đem lại lợi ích cho chúng ta, vì Ngài yêu chúng ta và muốn đời sống chúng ta được hạnh phúc. Chúa cũng không bao giờ bắt buộc người nào phải vâng phục Ngài. Thật ra, nếu muốn vợ vâng phục mình như vâng phục Chúa, các ông cần trở lại nói chuyện với Chúa, đừng xem vợ và

cách yêu thương, hy sinh cho vợ như Chúa đã hy sinh cho Hội Thánh.

Trong bất cứ mối liên hệ nào, yêu cầu vâng phục cũng rất quan trọng. Khi chúng ta sống chung hay làm việc chung với nhau, phải có thứ tự trên dưới. Người này phải phục người kia thì mới đạt được sự hòa hợp tốt đẹp. Trong hôn nhân cũng vậy, vợ phải vâng phục chồng vì chồng là chủ gia đình, là người chịu trách nhiệm trước mặt Chúa đối hàng nghìn đứa con. Nếu người vợ nào không để chồng làm chủ gia đình như người mẹ quy phục trên chồng hay mẹ ngang bướng chồng, gia đình đó sẽ bất an.

Có nhiều bà vợ thờ chồng hay tôn quý chồng. Các bà vợ này đang ý rằng chồng là cái đầu của gia đình như người mẹ làm cái cột xoay cái đầu đó theo ý mình. Người làm như thế là chưa sống đúng với vai trò của người làm vợ.

Khi Chúa truyền: “Vợ phải vâng phục chồng,” không có nghĩa là người đàn bà có giá trị kém người đàn ông. Vì Kinh Thánh cũng dạy rằng “Sẽ chia rẽ, kẻ thờ ... giữa nam và nữ đã chia rẽ, vì chúng ta được hiệp nhất trong Chúa Cứu Thế Giê-xu” (Ga-la-ti 3:28, BDY). Trong gia đình của người làm theo Lời Chúa dạy không có vấn đề chồng chúa và tôi hoặc vợ tôn quý chồng, nhưng cả hai đều kính sợ Chúa mà vâng phục nhau. Lúc thì chồng nói vợ nghe, lúc thì vợ nói chồng nghe. Có như thế mới giữ được hòa khí trong gia đình.

Tôi Sao Vâng Phục?

Theo văn hóa của truyền thống Á đông, người chồng chỉ mải mê và đức tôn trong gia đình. Nếu gặp trở ngại hoặc người chồng không yêu thương vợ, người đó sẽ không nghĩ đến phúc lợi của vợ. Nhưng ông chồng sống theo truyền thống cũ thì người vợ phải vâng lời mình tuy bất công và chỉ theo ý mình trong mối việc. Nhiều khi các bà phải sống trong uất hận buồn tủi vì có người chồng quá ích kỷ và khó tính.

Có ông bố vợ phải vâng lời mình, làm những chuyện tồi tệ, sai quấy. Có người ép vợ phải chấp nhận việc chia rẽ tình yêu của chồng với người đàn bà khác. Cũng có người ông chồng chung thủy với vợ nhưng quá nghiêm khắc và đức tài, không cho vợ góp ý trong bất cứ vấn đề gì. Có những người chồng đi với vợ chồng khác gì một lãnh tụ đức tài và bà vợ chỉ là một người nô lệ hay người tù chung thân. Một gia đình như thế không thể có hạnh phúc.

Khi tổ chức đám cưới, Đức Chúa Trời ban cho người nam và người nữ những khả năng khác nhau để chu toàn những trách nhiệm khác nhau. Trong hôn nhân, vợ chồng luôn luôn cần đến nhau. Có người so sánh vai trò người chồng và người vợ trong gia đình với vai trò của người giám đốc và người quản lý trong một hãng sản xuất. Người giám đốc hoạch định mục tiêu, quyết định những việc cần làm và chịu trách nhiệm về quyết định của mình. Người quản lý thì hành mục tiêu của và giám đốc, những việc cần làm do sắp đặt và thực hiện công việc trong hãng. Cả hai người đều có góp phần đem lại thịnh vượng cho hãng và phúc lợi cho tất cả nhân viên.

Đôi sống gia đình cũng tương tự như vậy, người chồng quyết định những việc chính và chịu trách nhiệm về những quyết định của mình. Trong khi đó người vợ theo ý chồng, sắp đặt và quản lý công việc trong nhà sao cho tất cả đều hài hòa. Cả hai vợ chồng cùng có một mục tiêu chung là mang lại thịnh vượng cho gia đình và phúc lợi cho người trong gia đình.

Chúng ta nên hiểu ý kiến và trách nhiệm khi quyết định những việc cần làm liên quan đến cuộc sống chung, đừng trở thành một tài xế đoán. Họ không, và chúng ta cũng không có cái nhìn khác nhau và những hiểu biết khác nhau trong nhu cầu của mình. Nếu hiểu ý nhau, chúng ta sẽ nhìn thấy và đi theo cách rõ ràng và đúng đắn, như đó quyết định của chúng ta sẽ không ngoan ngoãn. Tuy nhiên, khi đang đi những việc cần làm thuộc lãnh vực sự trưởng thành của các bà, các ông không nên xen vào. Người cha, các bà cũng không nên xen vào những lãnh vực sự trưởng thành của các ông.

Người vợ yêu chồng sẽ không làm điều gì để người chồng có ý kiến hay có cảm giác của chồng. Trái lại, người chồng sẽ thu hút những phẩm chất và giúp chồng gây dựng hạnh phúc chung. Cũng thế, người chồng thấu lòng yêu và cũng không đòi hỏi và vắng phẩm chất trong những điều gây thất vọng cho vợ hay cho hạnh phúc chung. Khi chồng tôn trọng ý kiến của vợ, người vợ sẽ sẵn sàng vắng phẩm chất. Khi vắng phẩm chất, người vợ sẽ thấy mình được che chở, bảo vệ; sẽ được chồng tin cậy và sẽ có nhu cầu để giúp chồng hạnh phúc. Nếu vợ chồng vắng phẩm chất nhau, tôn trọng ý kiến của nhau, đời sống gia đình sẽ như những bông hoa và thắp sáng (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành